

[Lars Emil Johansen.]

nævnt finder disse socialt og politisk uacceptable.

Jeg har overvejet nøje at have en samlet stillingtagen til hele forliget som sådant, da det jo af regeringen ved forelæggelsen blev karakteriseret som en ubrydelig helhed, som man enten kan tiltræde eller forkaste. Da jeg agter at stemme imod forslaget til folketingsbeslutning om indkomstpolitik, hvilket jeg ved første behandling har givet en begrundelse for, havde det måske også været naturligt, måske oven i købet konsekvent, at jeg indtog samme holdning over for de øvrige lovforslag, som er omfattet af dette forlig. Men af grunde, som jeg for lidt siden gjorde rede for, agter jeg altså at stemme for de tre af de fremsatte forslag om afgifter. Det drejer sig som nævnt om lovforslagene nr. 261, nr. 264 og nr. 265.

Stetter (KF):

Hr. Hölge refererede til en artikel, som jeg har skrevet i Aalborg Stiftstidende den 10. august. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg mener hvert ord, som jeg har skrevet i denne artikel, også i dag. De forslag, som tinget behandler, og som bliver gennemført, redder ikke landets økonomi. Min gruppe har den opfattelse, at disse forslag er nødvendige i situationen. Personlig har jeg det ikke særlig behageligt, men det skylder jeg ikke hr. Hölge regnskab for.

Wamberg (FP):

Det er på mere end én måde en historisk dag i folketinget i dag. Der vedtages den hidtil største samlede afgiftsbuket og samtidig den for skatteyderne mest nytteløse. Den hidtidige rekord bliver næsten 3-doblet. Havde det været en olympiadedisciplin, så havde vi fået guld.

Siden septemberforliget i fjor har alle vidst, at regningen skulle betales. I dag tvinges landets befolkning — ikke nogle få, men hver eneste indbygger fra den nyfødte og til den, der nærmer sig graven — til at betale i gennemsnit 1.125 kr. eller ca. 100 kr. om måneden mere i forøgede skatter for at dække $\frac{1}{4}$ af underskuddet på statens finanser. De $\frac{3}{4}$ har man endnu ikke turdet skrive regningen på. Det eneste, der er sikkert, er, at den kommer, og at den vokser for hver dag, der går. Tempoet, hvori reg-

ningen vokser, får man et lille indtryk af ved at erindre sig, at regeringen ønskede gennemført en afgiftsbuket den 1. juni på $2\frac{1}{2}$ mia kr. På $2\frac{1}{2}$ måned har man fundet det nødvendigt at gøre afgiftsbuketten mere end dobbelt så stor. Eller var tanken den 1. juni at gøre smerten mindre for befolkningen efter samme recept som slagteren i Odense, der i sin tid mærkede får? Han bed med mellemrum en lille stump af ørerne, for at det ikke skulle gøre for ondt.

Sommersolen har tilsyneladende afbleget venstres hidtidige iøjnefaldende røde farve noget, og hvad må vi så opleve? At det konservative folkeparti, der i september i fjor sad og ventede som æggesyge høns i Grønlandsværelset i statsministeriet for at få andel i septemberforliget, nu, da venstre i realiteten erkender den hidtil førte politik forlis og har sagt fra, da kommer springende ind fra kulissen, kaster sig for forligspartiernes fødder og tigger om at få lov at deltage i dette nytteløse, sadistiske dyrplageri af befolkningen, som nu bliver gennemført.

Alle har i årevis vidst, at det var hr. Haunstrup Clemmensens kongstanke at kaste det konservative folkeparti i armene på socialdemokratiet. Den kurs har allerede kostet de konservative dyrt. Nu er det endelig lykkedes ham betingelsesløst at overgive resterne af det hæderkronede konservative parti til socialdemokratiet.

Vel siger både hr. Poul Schlüter og hr. Hagen Hagensen, at de konservative ikke er og ikke bliver støtteparti for socialdemokratiet. Det er imidlertid ikke, hvad man siger, der tæller, men alene hvad man gør.

Alle skal dø, også politiske partier. Nogle dør hurtigt, andre langsomt, nogle værdigt, andre uværdigt. Dagen i dag er virkelig historisk. Det konservative folkeparti døde pludselig, da partiet sprang på forligsbåden. De sinkede den definitive kæntring nogle få måneder, men når devalueringen af kronen bliver en realitet, forsvinder vennerne, Arbejdsgiverforeningen og Industrirådet. Jeg kunne trods alt have ønsket det konservative folkeparti en værdigere død.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Kun en kort bemærkning i anledning af hr. Hölges ord om, at jeg burde læse Politiken, hvor der står ifølge hr. Hölge, at det